

Resume af Regelgennemgang på adoptionsområdet

Regelgennemgangen behandler – med et særligt fokus på aldersreglerne - reglerne om godkendelse af adoptanter til udenlandske børn, som ansøgerne ikke kender i forvejen.

Formålet med gennemgangen af reglerne er at skabe et kvalificeret grundlag for vurderingen af mulighederne for at forenkle og justere de eksisterende regler på området.

I **kapitel 1** gennemgås de danske regler om godkendelse som adoptant, herunder strukturen på adoptionsområdet, proceduren i forbindelse med godkendelse af adoptanter samt de enkelte godkendelseskrav. For hvert af godkendelseskravene omtales kort Adoptionsnævnets praksis vedrørende kravet.

Herudover indeholder kapitlet en kort beskrivelse af godkendelsesreglerne i Norge, Sverige og Holland.

Kapitel 2 indeholder statistik vedrørende afgørelse på adoptionsområdet. Det fremgår bl.a. heraf, at der i 2005 blev truffet 736 afgørelse om godkendelse som adoptant, og at der i 674 tilfælde – svarende til 92 % - var tale om en godkendelse. Det fremgår også, at der kun blev givet 9 afslag på godkendelse som adoptant med henvisning til ansøgerens alder, hvilket svarer til, at 1,2 % af afgørelserne var et afslag på grund af alder.

Kapitlet omtaler desuden udviklingen i levealder og fertilitet. Det fremgår bl.a., at middellevetiden i perioden 1994/95 til 2004/05 er steget med 2,9 år for mænd og med 2,3 år for kvinder, ligesom det fremgår, at den gennemsnitlige alder for førstegangsfødende kvinder fra 1995-2004 er steget med 1,4 år.

Kapitel 3 omhandler formidlingssituationen og det problem, at der tilsyneladende på verdensplan er et stigende antal adoptionsansøgere og et faldende antal børn frigivet til adoption. Kapitlet omtaler i den forbindelse ventetiderne i Danmark og der opstilles to eksempler på sammenhængen mellem ventetiderne og aldersreglerne. Af det ene eksempel fremgår, at en ansøger, der søger om adoption kort før sin 41 års fødselsdag vil kunne hjemtage sit første barn, når vedkommende netop er fyldt 43 år og et eventuelt andet barn, når vedkommende er 46½ år. Af det andet eksempel fremgår, at et ansøgerpar på 38 og 41 år vil kunne hjemtage det første barn, når de netop er fyldt 40 og 44 år og et eventuelt andet barn, når de er 43½ år og 47½ år.

Kapitel 4 indeholder to konkrete forslag til justering af de eksisterende regler. Forslagene har til hensigt at imødekomme kritikken om ufleksible regler, således at det dog samtidig undgås, at reglerne bliver skønspregede og uigennemsigtige.

Et forslag indebærer en forhøjelse af den maksimale aldersforskel mellem ansøgeren og barnet fra 40 år til fx 42 eller 43 år. Dette forslag øger ikke fleksibiliteten, men flere ansøgere vil kunne få ønsket om godkendelse til et lille barn opfyldt. Det andet forslag indebærer, at alle ansøgere, der ikke er fyldt fx 43 år på ansøgningstidspunktet kan godkendes til et barn i alderen 0-48 måneder. Hvis ansøgeren er fyldt 43 år på ansøgningstidspunktet, kan vedkommende kun godkendes til et barn, der er ældre end 48 måneder - og kun hvis vedkommende godtgør særlige forhold, der gør at ansøgeren er i stand til at varetage omsorgen for et så stort barn.

Kapitel 5 behandler kort en række andre adoptionsemner, der jævnligt er til debat. Her omtales bl.a. reglerne om orlov til adoptanter samt reglerne om børnetilskud, og der foretages en sammenligning mellem kravene til adoptionsansøgere og betingelserne for fertilitetsbehandling.